

Bilag 12.

Afskrift af Manuskript

til

Direktør Holms Udtalelse til Folketingets Valutaudvalg

den 13. Januar 1937.

De vigtige økonomiske Problemer, der frembyder sig i Forbindelse med Valutaordningen, har givet Anledning til Drøftelser og Forhandlinger inden for Erhvervene vedrørende Muligheden for at finde et Forslag, der kunde samle alle Erhverv.

Mellem Grosserer-Societetets Komité og Industriraadet har der i længere Tid været ført Forhandlinger med dette Formaal for Øje, og disse Forhandlinger er resulteret i, at der er opnaaet Enighed mellem de to Organisationer.

Vi har derefter haft Lejlighed til paa et Møde, der afholdtes i Gaar, at forelægge dette Forhandlingsresultat for Repræsentanter for Landbrugsraadet, Detailhandelens Organisationer, Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Søfartsraadet og Provinshandelskammeret. Uden at alle Organisationerne kunde tage Stilling til Sagen, var der almindelig Tilslutning til at nedsatte et snævrere Udvalg, der kunde drøfte en endelig Udformning.

Vedrørende det nævnte Forhandlingsresultat skal jeg tillade mig at anføre, at Udgangspunktet for os har været, at Vanskelighederne ved den nuværende Valutaordning stadig tiltager. Man har derfor ogsaa allerede anvendt andre Midler over for de Spørgsmaal, der har frembudt sig af valutamæssig og betalingsmæssig Art, og der er efter vor Opfattelse ingen Grund til at tvivle om, at disse andre Midler efterhaanden vil være tilstrækkelige, uden at man derfor tvinges til Foranstaltninger, der vil hindre Næringslivets rolige Udvikling.

De Resultater, der er opnaaet i nærbeslægtede Lande, og den Udvikling, der i tidligere Aar var herhjemme, synes for os at være en Bekræftelse paa Rigtigheden af denne Opfattelse.

Under disse Forhold gaar vore Planer ud paa, at de valutamæssige Opgaver straks løftes ud af Valutacentralens Omraade, og at man ogsaa paa anden Maade indskrænker dette ved straks at foretage en Overflytning — som senere tænkes fortsat — af Varer fra de importregulerede Varegrupper til Frilister, ligesom man ogsaa paa anden Maade maa søge Importreguleringen afviklet. Valutacentralens Opgaver maatte saaledes kunne begrænses til de vigtige handels-politiske Formaal, naturligvis under Hensyntagen til Nationalbankens Bestræbelser for at sikre Landets Betalings- evne og under Hensyntagen til Landets Næringsliv.

Ud fra disse Betragtninger skulde Importreguleringen straks kunne ophøre for en lang Række vigtige Raavarer og Forbrugsvarer, og vi vil senere kunne forelægge Forslag til en saadan Udvidelse af Frilisten, idet vi bemærker, at det drejer sig om Varer, der ikke kan udnyttes handelspolitisk, og som i øvrigt er saa nødvendige for Landets Produktion eller i den Grad knyttet til det daglige Forbrug, at en virkelig Begrænsning under det effektive Behov alligevel ikke har kunnet gennemføres. En Undersøgelse af Handelsstatistikens Tal viser dette, og *naar* en egentlig Begræns-